

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/21/2013
Identifikačné číslo spisu:	5110010569
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5110010569.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému F. Q. , pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3 To 120/2012, zo dňa 1. marca 2012 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35 T 82/2010, zo dňa 13. októbra 2011 bol obvinený F. Q. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

12. septembra 2009 v K., smerom do mestskej časti T., v zadnom objekte amfiteátra v podvečerných hodinách pod vplyvom alkoholu po nezistenom konflikte, v úmysle usmrtiť, 4-krát bodol Q. I., nar. XXXX, nožom s dĺžkou čepele najmenej 9 centimetrov do hrudníka spredu, čím mu spôsobil 2 smrteľné bodné rany prenikajúce ľavými pľúcami a veľkými cievami pravo, následkom čoho na úrazovo-krvavý šok s možnou vzduchovou embóliou do 10-20 minút zomrel; dodatočne v kroví sa nachádzajúce telo poškodeného zakryl igelitom a listím.

Za to mu bol podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na 19 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.).

Súd obvinenému súčasne podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na dobu troch rokov s tým, že po výkone trestu odňatia slobody bude povinný osobne hlásiť sa jedenkrát v kalendárnom týždni u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

V nadväznosti na to, na základe odvolaní obvineného a jeho rodičov, Krajský súd v Žiline rozsudkom,

sp. zn. 3 To 120/2012, zo dňa 1. marca 2012 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. podľa § 145 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. i/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obvinenému F. Q. trest odňatia slobody na pätnásť rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Obvinený F. Q., prostredníctvom obhajcu, podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ako aj, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený vyjadril názor, že okresný i krajský súd sa v potrebnom rozsahu nevysporiadali s dôkazmi svedčiacimi o tom, že nekonal v úmysle poškodeného Q. I. usmrtiť. Súd sa nevysporiadal najmä s jeho tvrdením, ako aj s tvrdením jeho družky O. Z., že po incidente poškodeného opakovane hľadali. Vyjadril názor, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil všetky vo veci vykonané dôkazy, a to najmä jeho výpovede a výpoveď jeho družky. Výpočutí svedkovia - ostatní bezdomovci vypovedali v čase, keď už bolo známe, že poškodený bol nájdený s bodnými ranami, kedy už bola vytvorená fáma, že páchatelom je obvinený Q.. Súd, podľa názoru dovolateľa, neprihliadol ani na výpoveď príbuznej poškodeného I., ako ani na závery znalca z odboru súdneho lekárstva.

V záverečnej časti odôvodnenia dovolania obvinený prezentoval názor, že konal v nutnej obrane, aby zabránil znásilneniu O. Z. zo strany poškodeného a v prípade, že prekročil medze nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák., mal byť postihnutý iba za trestný čin spáchaný z nebanlivosti v intenciách ustanovenia § 25 ods. 4 Tr. zák.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, a aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako aj Okresného súdu Žilina zrušil a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že jeho dovolanie smeruje výlučne k revízii skutkových zistení súdov prvého a druhého stupňa, a teda dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. nie sú splnené. Preto navrhol dovolanie obvineného F. Q. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

K dovolaniu podanému prostredníctvom obhajcu obvinený pripojil aj vlastnoručne napísané „vyjadrenie“, v ktorom poukázal na skutkové okolnosti prípadu.

K dovolaniu zaslali vyjadrenie aj otec, matka a súrodenci obvineného (zo dňa 15. apríla 2012) a družka O. Z., ktorí sa vyjadrili v prospech obvineného s tým, že konal na obranu O. Z..

Naproti tomu sestra poškodeného Q. I. - W. I. vo svojom písomnom vyjadrení v podstate uviedla, že s dovolaním obvineného F. Q. nesúhlasí.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a bol ním obvinenému uložený nový trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou

oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolaní došlo na Okresnom súde Žilina, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený oprel svoje dovolanie o dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého zákonného ustanovenia napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ako aj v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený vyvodil nezákonnosť vykonania niektorých dôkazov na základe tvrdenia, že súdy dôkazy, ktoré svedčia v jeho prospech, najmä výpovede jeho samého, ako aj jeho družky O. Z., správne nevyhodnotil. On sám svoj úmysel usmrtiť Q. I. od začiatku trestného konania popieral, pretože konal na obranu svojej družky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere uzavrel, že názor dovolateľa nie je možné akceptovať, pretože tento predstavuje chybný právny názor a ako taký nemôže zakladať záver o nezákonnosti vykonania dokazovania v posudzovanej veci. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že výpovede obvineného, ako aj celého radu vypočutých svedkov, boli vykonané v súlade so všetkými procesnými zákonnými ustanoveniami a tieto je treba považovať za plne relevantné aj z hľadiska hodnotenia ich vecnej stránky.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného F. Q. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd.

Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre záver o naplnení všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., ako aj pre záver o úmyselnom zavinení obvineného na spáchaní trestného činu zo spáchania ktorého bol uznaný vinným.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného F. Q. nie sú splnené dôvody dovolania podľa

§ 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.